

'Is-Slottet' Takkelloftet, Operaen 21.10.2014 Anm.

NORSK SÅ DET SYNGER

'Is-Slottet' på Operaens Takkelloftet er et fint lille værk med naturmystik og musikalsk magi.

'Is-Slottet' spiller på Operaens Takkelloftet indtil 26. oktober

*****

Så mange lyde!... Det begynder med den sprødeste, sarteste knitren som af snefnug, der løsriver sig fra trætoppe, når vinden støder. Men vel er det ej. Det er musikeren, der sidder med sit acordeon i halvmørket ved scenekant. Vi er straks fanget ind. Så mange lyde kommer til. En ensomt syngende klarinet fra den modsatte side af scenen, en cello i det fjerne, syngende klange af træ fra en marimba og små bjergskred af skrab på paukeskind.

Sådan indrammer den norske komponist Magnar Åm historien om 'Is-Slottet'. Med klange og stemmer, der fører os på norske vildveje, ud i en natur, hvor alt kan være meget stille, men så pludselig fuld af advarsler, uforståelige – eller omvendt: velkendte og fortrolige, hvis man har dem i blodet, og de klinger med det nynorske tungemål, som komponisten skriver på i programmet. Han har skrevet et drama, som er "like mykje ei poetisk skildring og ei dveling ved det, som ikkje kan seiast."

Vi er i en anden nordisk verden med denne opera. En af sangerne Ruth Wilhelmine Meyer udtrykker det i programmet. En verden, man i Danmark vist ikke forstår, skriver hun...danskerne, "som ikke ved, hvad en foss er og dermed heller ikke en frossen foss, et land, som ikke har tradition for naturmystik, hverken i digtning eller musik." ... Vi siger: Stik hende lige 'Elverhøj' og 'Sankthansaftensspil'.

Nå. Men jo, da. Den opera, hun synger i – med køn og meget særpræget sopran - er fyldt af en anden tone end den, der lyder ved Tryggevælde Å og Emilie Kilde.

FORSVINDER I FJELDET

'Is-Slottet' udspiller sig på en cirkelrund islagt scene, et slot af is, nøgne træstammer, og Jotunheimske toppe toner på bagprojektion, som Marie i Dali har kreeret. Og sangerne fortæller en historie af selveste Terje Vesaas, norsk nationalpoet. En historie om den ensomme forældreløse pige Unn, der kommer til stedet, får en veninde og forsvinder i bjergene, i Is-slottet. Og så sidder Siss – som veninden hedder – tilbage, svær at trøste for sin ven Aslak og Unns moster. Alt har en dvælende drømmeagtig karakter, det er en musikalsk verden, der på en måde ligner tjekken Janaceks, naturen iscenesat i lyd og billeder, næsten som er det hele hentet ud af den natur, den vil beskrive. Og som mennesket er en del af og er parthaver i – har indflydelse på, men så alligevel ikke. Pigen Unn forsvinder i fjeldet. Sorgen dulmes. Det var nok dér i isen, hun hørte til. Foråret kommer, Is-slottet smelter. Og de spinkle toner i knitrende diskant klinger igen fra musikeren Frode Andersens akkordeon.

SANGERNE

Sangligt har Tuva Semmingsen som pigen Siss glimrende materiale til sin mezzo, og spillet mellem hende og den fine sopran Ingeborg Fangel Mo er yndefuldt, rørende og med et skær af sitrende venskab. Jens Søndergaard har den enlige mandsrolle som Aslak, udfyldt med venlig autoritet, et godt stykke fra den kyniske Scarpia, vi i sommer hørte ham som i Anders Ahnfeldt- Rønnes udgave af 'Tosca' på egnsteatret i Værløse.

Operaen er sat op af det nordiske operakompagni SAUM i samarbejde med den Ny Opera i Esbjerg. Daniel Bohr har styret scenegangen med enkle og diskrete midler. Musikken får lov at tale.

gregersDH.dk